

BENESÓCZKY LÁSZLÓ
Il giardino segreto

Végy egy mély levegőt ---

Terrakottában játszó konyhák közötti béke
verandák zöldje indul, ahova soha senki nem érkezik

Itt van a táj, meredek, de a házban alvók
csillagöve ---

Itt lenne a ház, ha engedné a táj ---
Itt van a ház, terrakotta, kövekből
alakított kerítéssel ---

Itt volna az északi konyha.
Nagy ablakaimba
szembeni téglafalokról visszaverődve
tódul a fény.

Kápolnairányban kell felmenni a hegyre.
Mit tegyen az, ki a várost csak
csillagirányban járhatja felül?

*Egy ma még ismeretlen
Tarkovszkij-film
magyar szinkronjához*

Ki irányítsa lelkiismeret-fulladásaid?
Az örült robot vagy a gonosz hologram?
Egyik sem irányít, öntörvényű kígyók teszik a dolgukat.

Rohamléptekben pusztul a világ legnagyobb szíve.
A Kádár-kor mint megkövült anyaméh ultrahangjait verik vissza a málló falak.

Benesóczky László
(Budapest, 1992):
jelenleg Újbudán él.
Kommunikáció- és
médiatudomány szakon,
újságírás, PR és kör-
nyezeti kommunikáció
szakirányokon diplo-
mázott a PPKE alap- és
a BME mesterképzésén,
valamint idegvezetői
végzettséget is szerzett.
2019 óta a Műgyetem
munkatársa. Versei eddig
a Balázs Tibor által szer-
kesztett Accordia Kiadó
antológiáiban, illetve a
Tiszatáj és a *Várad* folyó-
iratokban jelentek meg.
Az Yriunk (Y-generációs
Interaktív Irodalom) író-
csoport tagja, valamint
a FISZ Líráműhelyének
rendszeres résztvevője.